קול קורא

לפני שבועיים בוויכוח המדיני שנערך בכנסת, חילקה לנו לנו הגברת ראש־הממשלה כבוד גדול. בנאום התשובה שלה ל־מיתווכחים, פנתה גולדה מאיר אל חבר־הכנסת אורי אבנרי, אחרי ששיסע את דבריה בקריאת־ביניים וקראה לעברו: „חבר הכנסת אבנרי, אתה מוציא מישפט על כל מיני דברים. אומנם סיפרו לי שבשבועות האחרונים הבאת קורבן גדול, והיקדשת את כל הענין שלך רק לעניינים אחרים, ולא למדורים הקבועים אצלך. מכירים בקורבן הזה. אבל זה עוד לא נותן לך זכות לשפוט על כל דבר."

הבקיאות שמגלה הגברת ראש־הממשלה בחומר המתפרסם בהעולם הזה היא מפליאה ומחמיאה. אומנם, בהזדמנויות שונות בעבר, חזרה ראש־הממשלה וחצהירה כי מעולם, אף־פעם אף־פעם, היא לא קראה את מה שנכתב בהעולם הזה. מה שלא הפריע לה לטעון בהזדמנות אחרת, כי בכל פעם שהיא נוטלת את העולם הזה היא ממהרת אחר־כך ליטול את ידיה. עכשיו מסתבר שגולדה, לפי עדותה שלה עצמה, אינה צריכה לקרוא את העולם הזה מפני ש„מספרים לה" מה נכתב בעיתון זה. מי יודע, אולי אפילו קיים איזה פקיד ממשלתי, המקבל שכר מהמדינה, שכל תפקידו הוא להקריא את העולם הזה לגולדה, או לתרגם לה את מה שנכתב בו. שכן ברור ששפת העולם הזה אינה שפתה של גולדה.

אבל, עם כל הכבוד שחולקת לנו ראש־הממשלה, הרי לאור מה שקרה בערב מילחמת יום הכיפורים, היינו ברצון מוחלים לה על הכבוד הזה. בענווה ובהרכנת ראש, היינו מציעים לראש־הממשלה שבמקום להקיף את עצמה באנשים שיספרו לה מה קורה בהעולם הזה, כדאי היה שתמצא אנשים שיספרו לה מה קורה, למשל, בצה"ל או בצבאות מדינות־ערב. יש מקום לסברה שזה היה מסייע לה יותר למלא את תפקידה כראש־ממשלה.

✶ הביטחון בעיסוק שולי

לא נעים להזכיר, כיוון ששוב נשמעים הדברים בסיגנון „אמרנו לכם". אבל בימים אלה, כשמדורי המכתבים בעיתונות היומית גדושים מכתבים של הורים שכולים הדורשים משר־הביטחון משה דיין להתפטר, אחרי שניכשל בתפקידו, אי־אפשר שלא לצטט דברים שנכתבו בהעולם הזה לפני כשנתיים.

התנגדותו של העולם הזה לתופעה ששמה משה דיין היתה מלכתחילה התנגדות אידיאית. אחר־כך, כשהחלטנו לפרסם פרשיות שונות מחייו הפרטיים של דיין, טענו נגדנו רבים וטובים כי התנגדותנו לדיין מעבירה אותנו

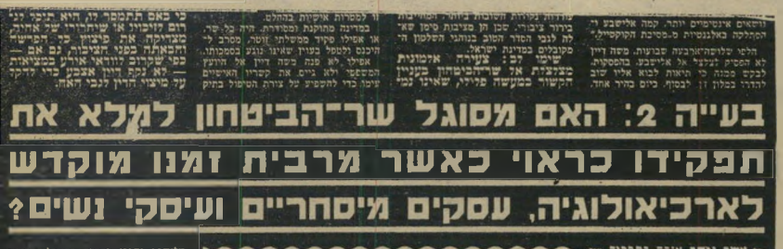
בע"ה 2: האם מסוגל שר־הביטחון למלא את
תפקידו כראוי כאשר מרבית זמנו מוקדש
לארכיאולוגיה, עסקים מיסחריים ועיסקי נשים?
כתבת עוק ב־ stern

„העולם הזה" מאשים את דיין (19.1.1972)

על דעתנו, ואנחנו קופצים על כל הזדמנות כדי לנגח אותו ולפגוע בתדמיתו. לא קיבלנו טענה זו. גם כאשר החלטנו, לפני כשנתיים, לפרסם את פרשת רומן האהבים שניהל שר־הביטחון עם תופרת תל־אביבית צעירה בשם אלישבע צ'יזק, פרשה שזכתה לכינוי „פרשת אלישבע" ותסעירה במשך חודשים רבים את המדינה ואת העיתונות העולמית, עשינו זאת רק משום שהתיבטים הציבוריים־מלכתיים של הפרשה נראו לנו כמצדיקים את פירסומה. כדאי אולי לצטט מהדברים שנכתבו בכתבה על „פרשת אלישבע." אין ספק שניתן כיום לשקול אותם ולבחון אותם באור שונה לחלוטין מאשר לפני שנתיים, כאשר נראה היה שאנחנו, כדברי המקטרגים, „מחפשים מתחת לאדמה" טענות נגד דיין.

לאור הגילויים שנחשפו באותה פרשה, שאל העולם הזה, בין השאר: „האם מסוגל שר־הביחטון למלא את תפקידו כראוי כאשר מרבית זמנו מוקדש לאכיאולוגיה, עסקים מסחריים ועסקי־נשים?"

ניסינו להשיב על שאלה זו כדלהלן (העולם הזה 1794):

„כאשר נבחר אזרח לתפקיד ציבורי כלשהו, ואין זה משנה מה מידת חשיבותו, הרי ברור שבין שאר השיקולים המביאים לבחירתו, נמצאת גם בחינת יכולתו למלא את התפקידים המוטלים עליו.

„אם כך מקובל לגבי כל מישרה ציבורית, הרי לגבי תפקיד כמו שרות בממשלה, יפה כלל זה על אחת כמה וכמה. מישרת השר אינה רק תואר. היא כרוכה בעבודה קשה, לעיתים קרובות מפרכת. מלבד עצם העבודה המוטלת עליו במישרדו, העיסוקים בבעיות המישרד, חייב שר להשתתף בישיבות הממשלה, בישיבות הכנסת, בישיבות דיונים והתיעצויות — וכל זה מחוץ לתפקידי הייצוג המוטלים עליו.

„לגבי משה דיין, נדמה כי כללים אלה אינם תופסים. כי אם מסכמים את מיספר חשעות שהוא מקדיש כיום לתחביביו הארכיאולוגים (מבלי לדון ברגע זה במידת חוקיותם) לעיסוקיו המסחריים, ליחסי הציבור המקיפים שלו ולעסקי־הנשים שלו, צצה מאליה השאלה: מתי נותר לו זמן לעסוק בענייני משרדו ובבעיות הביטחון של ישראל?

„...אזרחי מדינה, ובמיוחד אזרחי מדינה הנמצאת במצב מילחמה, כמו אזרחי ישראל, רשאים לצפות ששר־הביטחון שלהם יראה את בעיית הביטחון של המדינה כעיסוקו המרכזי. אולם ברגע ששר בממשלה, ובמיוחד אם הוא שר־הביטחון, רואה את תפקידו כענין שולי, המאפשר לו רק להתמסר ביתר קלות לעיסוקיו האחרים; ברגע שהעיסוקים השוליים מתחום החיים הפרטיים של השר, הם החופכים לעיסוק המרכזי סביבם סובבת מרבית פעילותו, מתעוררת מאליה השאלה, אם שר זה מסוגל למלא את התפקידים המוטלים עליו?"

ייתכן ואם מישהו בצמרת המדינה היה מתיחס ביתר רצינות לשאלות אלה ואחרות, שהציג העולם הזה, לא היה כיום צורך בוועדת־החקירה שתחקור את המחדלים הביטחוניים שהביאו לטרגדיות שאירעו במילחמת יום־הכיפורים.

מרי
העולם הזה - כוח חדש

לחברים המגוייסים

חברים ואוהדים **בשרות סעיר** (סדיר, קבע, מילואים) מתבקשים להודיע למזכירות הארצית (ברכוכבא 71, ת"א) את מיספרם האישי ומיספר הדואר הצבאי שלהם, **לשמירת הקשר וקבלת חומר על דיוני התנועה על נושאי המילחמה, השלום והביטחון.**

מישרד התנועה

מישרד התנועה יהיה פתוח מעתה, ברחוב בר־כוכבא 71, תל־אביב, טלפונים 283288/9, בשעות 17.00—09.00 בימים א'—ה', בשעות 13.00—09.00 ביום ו'.

חברים חמשתחררים מהצבא, ומוכנים לפעילות חברתית ואחרת, מתבקשים להתקשר למזכירות להקמת הקשר איתם, ובינם לבין חברים אחרים במקומות השונים.

צל"ש - צעירים למען שלום

אנו מכינים פגישות להקמת אירגוני צל"ש בירושלים, ת"א, באר־שבע ומקומות אחרים. התקשרו 283288/9 אל שרונה, לתיאום הפגישות והאסיפות.

„העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • מערכת והמינהלה: תל־אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 260134, תא־דואר 136 • מען לבריקי: עולפסים • „הדפוס החדש" בע"מ, ת"א, רח' בן־אביגדור • הפצה: גד בע"מ • גלופות: צינקוגרפיה כמסי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.